

RUIS

SEPTEMBER 2007 - 31

MAANDELIJKE KRANT ROND NIEUWE (POP)MUZIEK
EEN GRATIS UITGAVE VAN (K-RAA-K)³VZW
HEERNISLAAN 81 B-9000 GENT WWW.KRAAK.NET

LE BONHEUR
 12/9/2007 - 20h 10/15 euros benefit concert
 jos steen, half asleep, babils, silvester anfang - dj set: elephant power, derek son
 halles de schaarbeek (underground) rue royale ste marie 22b koninklijke st. mansaraat

(K-RAA-K)³

IGNATZ

II CD/LP

"impassioned mantras of faith and devotion from behind the cracked veil of a prewar blues 78.... handmade bricks again gloriously shaped, baked, and thrown." - PITCHFORK

KISS THE ANUS OF A BLACK CAT

AN INTERLUDE TO THE OUTERMOST
 | CD

"De conclusie van dit alles mag duidelijk zijn. An Interlude to the Outermost is een aanwinst voor iedereen die van zeer intense, hartverscheurende muziek houdt. Jaarlijsten zijn zo triviaal, dit is een album dat die eer waarschijnlijk overschrijdt. Zeer bijzonder."
 - KINDAMUZZIK

www.kraak.net

(K-RAA-K)³ T-SHIRT

S-M-L-XL

TUK

SHALLOW WATER BLACKOUT | CD

"Much like labelmate Ignatz, who constantly reimagine and reinvent Appalachia and Delta blues, creating a whole new sound, Tuk do something similar with electronic music, coming up with a sound that is neither cold nor unemotional, not dance-y or really in any way groovy, but instead is some weird futuristic mood music, weirdly emotional mysteriously ominous and so so lovely. So pretty..." - AQUARIUS

(K-RAA-K)³ PRESENTEERT

WWW.KRAAK.

Zaterdag 22 September - KC België, Hasselt | 19u00 12-15EUR

MONDE EXTÉRIEUR

PSYCHIC TV [UK/US]

TRAD GRAS OCH STENAR [SE]

PSYCHIC ILLS [US]

YOKE & YOHS [DK]

CHRIS FORSYTH [US]

BABILS [B]

MOHA! [NO]

Donderdag 25 Oktober - Argos, Brussel | 20u30 5EUR

IMPRO

JUNKO [JP] + MATTIN [UK] + MICHEL HENRITZI [FR]

TETUZI AKIYAMA [JP] + JOZEF VAN WISSEM [NL]

Donderdag 29 November > Zaterdag 1 December - Vooruit, Gent

PAUZE FESTIVAL

Met steun van de Vlaamse Gemeenschap en Provincie Oost-Vlaanderen

NETWERK Geluid sep.07 > nov.07 Netwerk / centrum voor hedendaagse kunst

Concerten

vr. 28/09/07

Glasvocht event ft / Hôör (Mauro Pawlowski & Teun Verbruggen) / Mauro Antonio Pawlowski / Jessica Bailiff / Fieldings / Kaboom Karavan

vr. 5/10/07

Lokai (on Event #09)

za. 20/10/07

Entr'acte labelnight ft / Marc Behrens / Esther Venrooy / Kallabris / Filter Feeder / Sudden Infant

zo. 18/11/07

KTL (Stephen O'Malley + Peter Rehberg) / Ultralyd

more info: www.netwerk-art.be

deuren 20:00 - toegang € 10,00 / 7,00

Netwerk / centrum voor hedendaagse kunst x Houtkaai z/n, B-9300 Aalst x T +32 (0)53 70 97 73
 F +32 (0)53 70 97 72 x www.netwerk-art.be x info@netwerk-art.be x info & tickets 053 70 97 70 x voorverkoop via Fnac 0900 00600 of www.fnac.be / Le Bonheur (Brussel) / Musicmania (Gent) / Feedback (Aalst)

Cassettes. Ik hou zo van cassettes. Ik zou er bijna lyrisch van worden. C46, C60, C90, C120, tdk's, basf's, philipsen,... Er moeten er in 20 jaar al honderden door m'n handen gegaan zijn. De allereerste cassette die ik ooit had, was een promocompilatie van Coca-cola. "I just called to say i love you" van Stevie Wonder stond erop. Ik was een jaar of zes denk ik. Mijn moeder herinnert het zich beter dan ik. Ik was een grote fan van Stevie Wonder toen. Later dienden die dingen om Rage Against The Machine en de Beastie Boys op over te nemen van vriendjes die meer zakgeld kregen en niet rookten. Zij zijn hun Rage-cd waarschijnlijk al verloren oftewel is hij beschadigd geraakt op een te wilde Chi-rofuif. Ha ha ha. Ik heb het exemplaatje ooit nog gebruikt in mijn 4-track en er staat nu waarschijnlijk een beschamende love song over. Nog steeds is de cassette een van mijn favoriete media. Mijn Sony Walkman (tien jaar geleden gekregen voor m'n verjaardag) is nog steeds in goede staat en fungeert zelfs nu en dan als instrument op optredens. Ik vertrek niet op vakantie zonder mijn taperecorder, maak nog steeds compilatietjes, en ik heb -pas onlangs eigenlijk- de wereld van de tapeloops ontdekt. Zo'n cassetteje openvijzen, er alle overtollige band uithalen en er een willekeurige loop van maken van 4,9 of 7,8 seconden en vloeken omdat die 9,3 seconde Möbius tapeloop niet lukt. Heerlijk. Ik heb

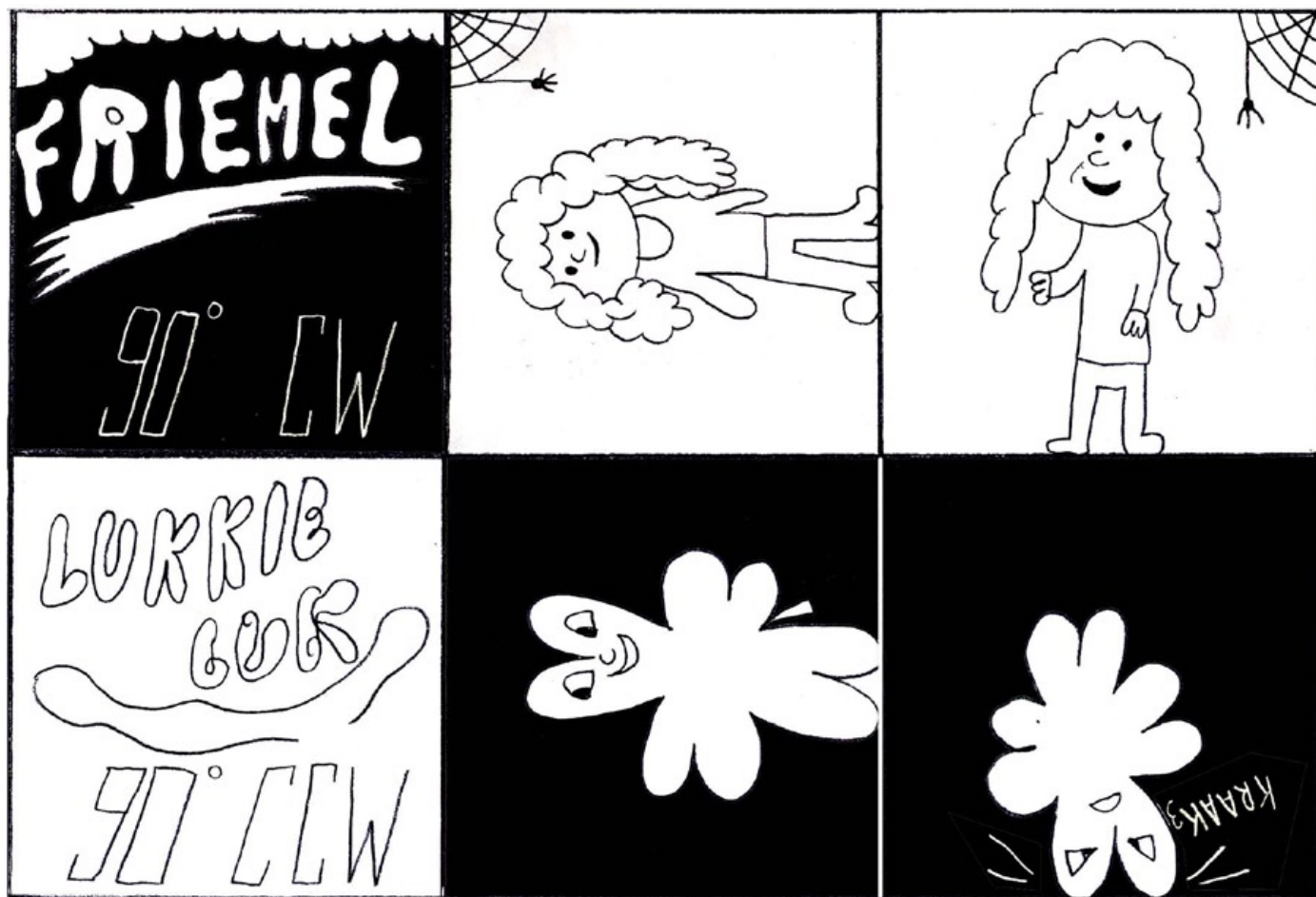
er de laatste tijd al talloze VTM-avonden voor laten schieten. Stel je voor. Er blijven geruchten bestaan dat de productie ooit gaat stoppen. Lulkoek. Er zijn teveel tapelabels. Enkel al in België kunnen we een fabriek openhouden met de consumptie van cassetteliefhebbers. En mocht het ooit zover komen dan ken ik een zanger van een grote groep uit New York die wel kapitaal zal investeren. Er bestaan ook janetten die cassettes ouderwets vinden en het "ambetant

vinden dat je nooit direct bij het goeie nummer zit". Zulke mensen moeten ze in een concentratiekamp steken vind ik. Of toch op z'n minst verbannen naar een eiland

ver weg hier vandaan. Want hier worden geen lelijke dingen gezegd over cassettes! Of je wordt neergeknuppeld door de cassettepolitie en vervolgens anaal verkracht in een naar urine geurend steegje in een buurt waar niemand je hulpkretten zal horen... Dat het een waarschuwing mag wezen. -Steve Marreyt

HUIDIGE CASSETTE TOP5:

1. MILES DEVENS - Atlantic Woman (New Age Cassettes)
2. MIK PRIMS - Een passende plaat voor de tijd van het jaar (Dutch Beer)
3. SUISHOU NO FUNE - I throw a stone into the endless depths (Slow Tapes)
4. ALKERDEEL - s/t (Funeral Folk)
5. CONGESTION NASALE - Salmonella Tape (Young Girls Records)

Alice Coltrane World Galaxy (Impulse)

Woorden: **Tommy De Nys**

Alice Coltrane is vooral bekend als de vrouw die op John Coltranes toeter blies. Sommigen denken zelfs dat zij ervoor zorgde dat het klassieke Coltrane Quartet uit elkaar ging, daar zij McCoy Tyner's plaats innam als toetsenist, waardoor je haar de bijnaam Yoko Ono van de jazz zou kunnen opkleven. Alice Coltrane was een briljant pianiste, harpiste en componiste. En mocht je daar nog niet van overtuigd zijn, dan hebben we voor jou drie woorden: koop (haar plaat) *World Galaxy*. De zesde soloplaat van Alice Coltrane verscheen in 1972 en werd eind november 1971 in amper twee dagen opgenomen. Het was de tijd van de fusion jazz. Andere tijden, andere drugs. Alice bewandelde echter haar eigen pad, dat van de spirituele jazz. Denk nu niet aan het soort new age dat in schoonheidsinstituten door de boxen kabbelt, maar wel aan een bevrijdende muziekstijl. Na de dood van haar echtgenoot, zette Alice Coltrane de zoektocht naar

“haar” muziek nog verder en ze ging daarbij spiritueel en unificerend te werk. Haar voorliefde voor oosterse en spirituele muziek voegt geweldig veel toe aan haar bluesy speelstijl en zorgen voor haar erg werelds muziekbeeld.

Om haar visie neer te zetten op *World Galaxy*, krijgt ze de hulp van de volgende muzikanten: drummer Ben Riley, bassist Reggie Workman, violist LeRoy Jenkins, saxofonist Frank Lowe, timpanist Elayne Jones en – niet onbelangrijk – een zestienkop-pig strijkorkest. Stuk voor stuk waren deze muzikanten meesterlijk in wat ze deden, wat heel erg hoorbaar is op het album. Alice Coltrane speelt zelf orgel, harp en piano.

De songkeuze op *World Galaxy* is allesbehalve voor de hand liggend en getuigt van een flinke dosis lef. Zo koos Alice Coltrane voor twee composities van haar overleden echtgenoot waarmee hij van zich had laten horen en waarmee hij duidelijk zijn stempel had gedrukt op de jazz, namelijk *My Favo-*

rite Things en *A Love Supreme*. Alice wijzigde de oorspronkelijke melodieën en ingrijpend, waardoor de klassieke nummers heel anders gingen klinken. Bovendien werd zo ruimte gecreëerd voor de strijkers, die hier soms de fijnste gevoelens opwekken, tot ze je het geluid van de hel en de waanzin laten horen.

Galaxy in Turiya behoort tot het mooiste wat Alice Coltrane ooit voortbracht. De manier waarop de harp gecombineerd wordt met de strijkers wekt het beeld op van een muzikale waterval. Over de volledige plaat hoor je de afwisseling tussen een klassiek jazzcombo en Stravinsky's strijkorkest. De strijkers spelen soms in harmonie met het orgel, in de klassieke zin van het woord, en creëren dan weer buitenaardse sferen, alsof er ufo's boven de muziek cirkelen. En wanneer de strijkers samen met het orgel op de voorgrond treden, zweven we ergens tussen een spannende soundtrack en een ochtendbeeld met Debussy spelend op de achtergrond.

De plaat wordt afgesloten met *A Love Supreme*, zoals eerder aangehaald een keerpunt in het leven en de carrière van John Coltrane. Alice bewerkte het nummer op een indrukwekkende manier en met een erg plezierige schwing. Ze speelt een funky break-beatorgelsolo die het bluesy karakter van het nummer nog meer in de verf zet en in contrast staat met de solo's van LeRoy Jenkins.

World Galaxy is een visionaire samenvloeiing van klassieke en freejazz, gospel, klassieke en oosterse muziek. De plaat werd destijds afgebroken door de pers. Het was waarschijnlijk gewoon te veel voor de muziekjournalist uit die tijd. Alice Coltrane was hen voor en het was makkelijker om haar af te breken – wellicht omdat ze de vrouw was van iemand die al muziekgeschiedenis geschreven had – dan om even mee te duiken in haar wereld.

Het kan even duren vooraleer je deze lp goed gewoon bent, maar geef hem een beetje tijd en je hoort Alice Coltrane op een van haar hoogtepunten. Het is meteen ook een van de fijnste jazzmomenten van de vroege jaren zeventig. Het album is

35 jaar later nog steeds fenomenaal. De manier waarop verschillende genres worden samen gegoten is zo uniek, haar muzikale rijkdom, originaliteit en durf zo zeldzaam en daarom een must in je platenkast.

“Prefab Sprout? Tom Petty?”

Chris Forsyth is het brein achter de groep Peeesseye en het Evolving Earlabel. Op 22 september speelt hij solo op het Monde Extérieurfestival.

Woorden: **Steve Marreyt**

Wat was je aan het doen voor je deze vragen begon te beantwoorden?

Ik was aan het slapen, dromen. Daarna een beetje yoga om mijn rug te strekken. Nu is het 9u33, tijd voor koffie en ontbijt.

Is er een kunstwerk waar je een speciale band mee hebt?

Ik heb onlangs op een tentoonstelling heel erg genoten van Christian Marclays *Guitar Drag*-video. Ik hou er ook van om rond te dwalen in de ruimtes met 15de en 16de eeuwse Vlaamse schilderijen van het Metropolitan Museum of Art in NYC. Er zitten enkele heel erg rare en somber kijkende mensen in die schilderijen. Ik heb me de laatste

tijd ook verdiept in de collages van Wallace Berman en de assemblages van Bruce Conner. Ik ben erg gefascineerd door die hele periode van avant-gardekunst in California vanaf de late jaren veertig tot midden jaren zestig. Die liep samen met de Beatbeweging, maar werd meer gemarginaliseerd en verwierf minder bekendheid. De artiesten uit die scene weerden elke hoop op de algemeen aangenomen vormen van succes. In de hedendaagse, op internet gebaseerde wereld van hype, roem, microscenen en “disposability”, met tegenculturen en rebellie die volledig zijn opgenomen in het systeem, met underground en mainstream die dezelfde krachten, doelen en dezelfde dynamiek hanteren, vraag ik

me af hoe en wanneer en of het wel mogelijk is om een écht tegencultuureel bestaan te leven. Die Californiëns geven me hoop.

Op welke verwezenlijking ben je trots?

Zoals gewoonlijk zijn het de meest recente projecten waar ik het meest enthousiast over ben. Van Peeesseye komt er een nieuwe cd uit in september op Evolving Ear, getiteld *Mayhem in the Mansion*, *Shivers in the Shack*, waarvan ik denk dat het het beste is wat we al gedaan hebben. De muziek is directer en summierder dan ooit en het is echte groepsmuziek. Er zitten meer vocalen in en we hebben meer tijd gestoken in de opnames: drie dagen in Bob Drakes studio op het platteland ten zuiden van Toulouse in Frankrijk. Bob heeft ook de mix gedaan en hij is briljant. Op het eerste gehoor klinkt het als muzikanten die samen in een kamer spelen, maar door de koptelefoon hoor je veel meer lagen. Ook de jongste samenwerking met choreograaf Miguel Gutierrez & the Powerful People, een stuk getiteld *Everyone*, dat we tot dusver opgevoerd hebben in NYC en in Utrecht, was een heuglijke ervaring. *Everyone* was een beetje de springplank voor het meeste van mijn solowerk waaraan ik momenteel werk.

Heb je broers of zussen of huisdieren?

Een zus (Melissa) en een kat (Ra)

Naar welke plaat grijp je altijd terug?

Er zijn heel veel platen die me ontroerd hebben, maar de plaat waar ik wellicht meer naartoe geluisterd heb dan om het even welke plaat in mijn leven is *Marquee Moon* van Television. Dat album zet me altijd terug op m'n voeten. De laatste tijd ben ik ook *Revelations from Pandemonium* van Chrystallized Movements aan het herontdekken, een geniale plaat. En volgens mijn iTunes, heb ik de laatste weken ook veel naar *Tusk* van Fleetwood Mac geluisterd.

Over welke plaat in je collectie schaam je jezelf?

Er zijn geen platen waar ik me voor schaam. Het zijn allemaal dingen die ooit gepasseerd zijn in mijn hoofd. Prefab Sprout? Tom Petty? Geen probleem.

Hou je van Dansen? Zo ja, op welke muziek?

Trage dansen. Alles wat traag is.

Welk nummer moeten ze op je begrafenis spelen?

Het maakt niet veel uit wat ik zelf wil op dat moment, dus om het even wat mijn vrienden en familie willen horen is goed voor mij. “Something to keep the mood light and the party going, hopefully”.

Wat doe je nog vandaag?

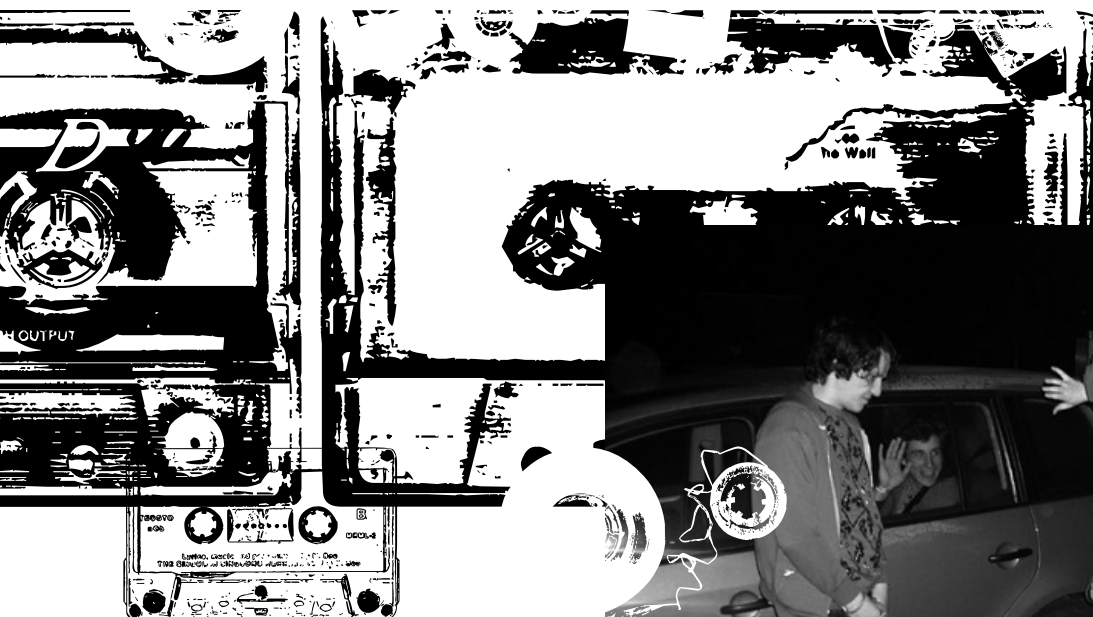
Ontbijten met Maria en onze vrienden Shawn en Emily die ons komen bezoeken vanuit Boston. Shawn en ik spelen in een groep Phantom Limb & Bison. Na het eten ga ik waarschijnlijk wat gitaar spelen, wat e-mails beantwoorden en wat lezen. Daarna, rond 14u, fiets ik naar m'n studio om wat materiaal op te pikken voor een project dat ik morgen doe in de free103point9 Wave Farm op het platteland ten noorden van New York. Daarna ga ik werken in het restaurant waar sinds een week of zes werk, sinds ik terug ben van mijn tour.

IK KOESTER MIJN ONZEKERHEID

Bread And Animals-labelhoofd **Lieven Martens** heeft de mond vol van zijn nieuwe speeltje, en van zijn vriendin Wietske Van Gils "Ze kan zelfs 'Conquest Of Paradise' van Vangelis op melodica spelen!"

Woorden: **Joeri Bruyninckx**
Foto's: **Erwin van Looveren**

Pulsating In The Eyes Of Dolphins doe je samen met jouw vriendin Wietske Van Gils. Is het anders om samen met je vriendin een groep te vormen?

Ik denk dat de tapes die tot hiertoe verschenen materiaal bevatten van zowel gezamenlijke jams met Wietske als van muziek die ik op mijn eentje heb gemaakt. Of het waren bijvoorbeeld tapecollages van jams gemixt met fieldrecordings. De naam waaronder deze opnames uitkomen of wie er nu juist waar op meespeelt is eerder bijkomstig. Het plezier van het samenstellen van een cassette staat centraal. Wietske is momenteel meer bezig met Zim Zim Zim. Een duo met Sara Geens. Hun eerste release en optredens zijn alvast veel veelbelovend.

Pulsating bevat geen junknoise meer maar melodische, beetje zweverige synthrones. Vanwaar die ommezwaai?

Misschien klinkt dit in jouw oren als een ommezwaai maar eigenlijk is dat niet zo. Ik heb me trouwens nooit beperkt tot enkel junknoise, zoals ik me vandaag ook totaal niet beperk tot synthrones. Muziek maken om de muziek an sich is sowieso niet mijn ding. Dat heb ik doorheen de jaren ervaren. Liever een *book on tape* dan een normaal te vatten muzikaal project, of zo iets. Wat Wietske en ik vooral willen is muziek maken die gebaseerd is op intuïtie en verwondering. Het gevoel van "nu zit het goed" staat hierbij centraal.

Is Pulsating beïnvloed door Vangelis?

Ik denk niet dat mijn muziek bewust naar Vangelis refereert. Helemaal niet, zelfs. Al heeft Vangelis natuurlijk wel enkele platen gemaakt die

qua vindingrijkheid en *weirdness* uniek zijn in hun genre. Luister maar eens naar *La Fête Sauvage*, *Albedo 0.39*, *Heaven & Hell*, *Beaubourg* en *Earth*. En ook naar zijn twee bootleg-lp's *Hypothesis* en *The Dragon*: Allemaal classics, al is *Hypothesis* wel een plaat die soms neigt naar flauwe achtergrondjazz. Maar goed, de hoes brengt hier redding. De muziek van Vangelis gaat van fake freejazz gemaakt op synths tot dierengeluiden, opera, spacegeluiden en native sounds. Met natuurlijk hier en daar de obligate schoolfeestpsych. Zijn hitmonster *Chariots Of Fire* moet zowat de favoriete medley zijn van Wietske en mezelf. Het ecstatische gevoel dat uit die song straalt is ongezien. De ultieme feelgood song! Enfin, ik moet hierbij toch even zeggen dat ik het hier heb over de Vangelis tot 1982. Wat hij daarna gedaan heeft volg ik wat minder. Al kan Wietske dus wel *Conquest of Paradise* op melodica spelen!"

Mij deed het ook aan Orphan Fairytale denken.

Wat ik met Orphan Fairytale gemeen heb, is dat we allebei paars een prachtige kleur vinden.

Sommige van onze instrumenten zijn ook dezelfde, waardoor we wel eens bij dezelfde klanken durven uitkomen, maar ja. Ik vind Orphan Fairytale muziek en werkwijze fantastisch. En fantastische dingen kopieer je niet.

Enkele jaren geleden verhuisde je van Retie naar Antwerpen. Was dit om dicht bij mensen als Jelle Crama, (Audiobotlabelbaas) Carlo Steegen en Dennis Tyfus te kunnen zijn?

Nee, ik verhuisde vijf jaar geleden van Limburg naar Antwerpen omwille van mijn studies. Ik kende Carlo al wel een beetje omdat ik wel eens in zijn platenwinkel (Freaks End Future, jb) kwam, maar Dennis en Jelle kende ik enkel vanwege hun tekeningen en toen dus nog niet persoonlijk. Ik voelde ook niet bepaald de drang om me dicht tegen hen aan te vlijen. Wat niet wil zeggen dat Antwerpen geen bewuste keuze was, want ik vind de stad te gek. Antwerpen is enerzijds relatief groot, maar anderzijds ook weer heel klein. Op twintig minuten fietsen richting linkeroever zit je bijvoorbeeld alweer in het groen. En het Noord ziet er leuk uit.

Hier en Nu

Zowel met Pulsating als in de vormgeving van de Bread And Animalssite flirt je met esoterie en new age. Het zal wel ironie zijn, neem ik aan. Maar ergens denk ik dat je het ook wel een beetje meent, niet?

Ironie is me volledig vreemd. Ik heb nooit geprobeerd om een ironisch of negatief standpunt in te nemen, niet in mijn muziek en niet met mijn label. En dat zal ik ook nooit doen. Ironie past niet in mijn verbeelding. Wietske en ik zijn wel beïnvloed door de communicatie met dolfijnen. Deze dieren willen ons de weg wijzen naar een nieuwe, betere toekomst. Dolfijnen hebben namelijk een uitgebreide kennis van de kosmos en de aarde. Veel uitgebreider dan de onze. Via sonar en telepathische communicatie seinen ze ons hologrammen en informatie door. Mijn muziek is een neerslag van mijn persoonlijke communicatie met deze dieren.

Wat ikzelf een van de aantrekkelijke kanten van cd- en tapelabels vind is dat het door hun beperkte oplages allemaal heel erg hier en nu is. Is dat ook een van de aspecten die jou hierin aanspreekt?

Dat hier-en-nu-aspect is mooi, ja. Al mag gerust iemand mijn muziek, of de muziek die ik heb uitgebracht, nog spelen in 2083. Dat zou leuk zijn. De keuze om muziek op cassettes uit te brengen komt bij mij deels voort uit jeugdsentiment. Maar een cassette klinkt in mijn oren vooral perfect: het geluid ervan is heerlijk diep en elastisch. Een ander voordeel van tapes is natuurlijk dat ze goedkoop zijn en eeuwig meegaan. Cassettes zijn ook de ultieme bron voor vreemde vondsten en geluiden. En ze doen denken aan bootlegs, India, luistersprookjes en meditatiemuziek.

Wanneer ik de lijst bekijk van wat je tot nu toe hebt uitgebracht, zowel met Invated als met Bread And Animals, zijn er twee namen die telkens weerkeren: Partkdolg en Witcyst. Wat fascineert jou zo aan deze twee mensen?

Aha, ik wist helemaal niet dat deze twee heren een

rode draad vormen in mijn catalogus. Soit, Witcyst is dé magische man met het magische plan. Dit is een citaat van Buck Dharma, de gitarist van Blue Öyster Cult. Al verwees Dharma naar zichzelf toen hij dit zei, en niet naar Witcyst, maar dit ter zijde. Witcyst is een kerel die elke dag muziek maakt én die opneemt én uitbrengt op zijn eigen Life Spacelabel. Doe het hem maar na. In principe kan je jouw hele platencollectie verbranden en enkel de Witcystreleases bijhouden. Zelfs dan beschik je nog over een leuke afwisselende collectie met rock, collages, folk, freejams en een berg vreemde geluiden. Zijn muziekoutput klinkt als een documentaire, vind ik. Zo mag mijn muziek trouwens ook wel een beetje klinken: als een documentaire. Wat Bram doet heb ik altijd al heel straf gevonden, en dan bedoel ik zowel wat hij als Partkdolg maakt als zijn aandeel binnen groepen als Moysk, R.O.T. en Dirk Freenoise. Zijn opnames en optredens hebben doorgaans iets meditatiefs. En een weird, soms quasi zuiverend kantje. Het is dan ook te gek dat die kerel gestart is met zijn eigen label, puur focussend op eigen opnames en projecten.

Als laatste vraag: als voorbereiding op dit interview herlas ik een interview met jou dat drie jaar geleden in Storing verscheen. In dat interview omschreef je jezelf als onzeker. Dat vind ik raar, misschien omdat ik jou maar oppervlakkig ken, maar ik zie jou juist als iemand heel goed weet wat hij wil.

Ik denk dat onzekerheid niet echt te vergelijken valt met weten wat je wil. Want ik weet heel goed wat ik wil en ik moet hierbij voorlopig maar zelden lastige toegevingen doen. Al kan een toegeving doen soms ook iets positief zijn, natuurlijk. Enfin, ik pleit dus schuldig als het gaat over onzeker zijn, maar ergens koester ik dat kantje ook wel omdat mijn onzekerheid mijn creativiteit stimuleert. Het zet mij, contradictorisch genoeg, aan om niet te kiezen voor de makkelijkste of de meest voor de hand liggende weg. Onzekerheid hoeft dus helemaal niets negatiefs te zijn. Ik heb trouwens een zwak voor mensen die handelen vanuit een gelijkaardig gevoel van onzekerheid en daar ook voor uitkomen.

DISCOGRAFIE:

- Blood Stereo / Moysk en Chimyser-split, cdr, chocolate monk
- Lovecrimes: 'True Stories I', cs, teddy tapes
- Lovecrimes: 'True Stories II', cs, teddy tapes
- Dolphins Of East Belgium / Edgar Wappenhalter-split, cs, cauliflower dreams
- Pulsating In The Eye And Vision-'Family', cs, sloow tapes
- Bart Sloow / Family Thinkers-split, book & cs, dreamtime taped sounds
- Wildlife Tapes Portal Jams, dbl cs, puik
- Gremlins, cs, dreamtime taped sounds
- Joan Ocean's Sky Island Connection, cs, pacific cities studios
- Oceanic Wildlife, cs, pacific cities studios
- Robocop, cs, dreamtime taped sounds
- Jurassic Park, cs, dreamtime taped sounds

UPCOMING:

cs's op pluim, tipped bowler, skulls of heaven, ultra eczema, etc etc

INFO:

<http://myspace.com/pulsatingspacegum>
www.breadandanimals.com

Genesis Breyer P-Orridge

Tekening : **Wouter Smeraldina**

Op zaterdag 22 September vindt in KC België (Hasselt) "MONDE EXTERIEUR" plaats. De affiche wordt aangevoerd door Psychic TV oftewel PTV3, de derde incarnatie van de band die Genesis Breyer P-Orridge oprichtte na het ter ziele gaan van Throbbing Gristle (intussen ook gereanimeerd). Als uitsmijter kun je daar tevens het recentste body modification project van P-Orridge bewonderen: de man heeft zich een stel borsten en opgespoten lippen laten aanmeten om met zijn wederhelft Lady Jaye Breyer te kunnen samensmelten tot één "pandrogeen" wezen. (hvdh)

MISSSES SEAPANTS

eRikm. Geboren in Mulhouse, woonachtig te Marseille, maar de m komt gewoon van zijn achternaam. Meneer M. is platiniste, entre autres. Voetbalgekken denken nu misschien meteen aan Michel, maar die heeft er helemaal niks mee te maken. Neen, une platine is een platendraaier, maar dan in het Frans. Hij is dus een turntablist in het Engels, maar de man daartoe beperken, zou hem oneer aandoen.

Woorden: **Mik Prims** | Illustratie: **Sarah Yu Zeebroek**

LE MARCLAY ACOUSMATIQUE

L'échantillonneur

Net als vele collega-platendraaieristen is eRikm ooit anders begonnen. Lang geleden speelde hij bas en gitaar in hardcoregroepjes en maakte hij videocollages en verknipte hij tijdschriftenillustraties. Begin jaren negentig maakte het gebruik van de sampler in de rock opgang en dat sprak hem wel aan. In de platendraaier vond hij een goedkoper alternatief en het bleek ook een perfect middel om zijn beeldend werk naar geluid te vertalen. Eerst deed hij dat in de schoot van de groep Kill The Thrill, maar gaandeweg kilde het vervelende rockstramien voor hem de thrill en zocht hij het experiment op.

Au-delà de la platine

eRikm leerde het werk van Otomo Yoshihide en Christian Marclay kennen, maar vooral zijn ontmoeting met de Franse saxofonist Michel Doneda werkte katalyserend. De manier waarop die man al meer dan vijftien jaar zich voortdurend vernieuwde op dat ene instrument, de sopraansax, veranderde eRikms visie op zijn eigen apparatuur en werkwijze. Weer zien we een gelijkaardige evolutie als bij andere turntablists: hij gaat het apparaat zelf als instrument gebruiken en niet louter meer om opgenomen klanken te reproduceren, en het eenvoudige citaat maakt plaats voor abstractere geluidsexperimenten. Verder beperkte hij zich niet langer tot de platendraaier, maar sloot hij ook "modernere" apparatuur in de armen. Samplers werden met elkaar verbonden om feedback-loops te creëren en hij zette cd-spelers naar zijn hand door cd's te bewerken, de leeskoppen te manipuleren en tekortkomingen van bepaalde modellen te exploiteren. Aldus en eveneens door het gebruik van effectapparatuur, computersynthese, minidisks en het mysterieuze,

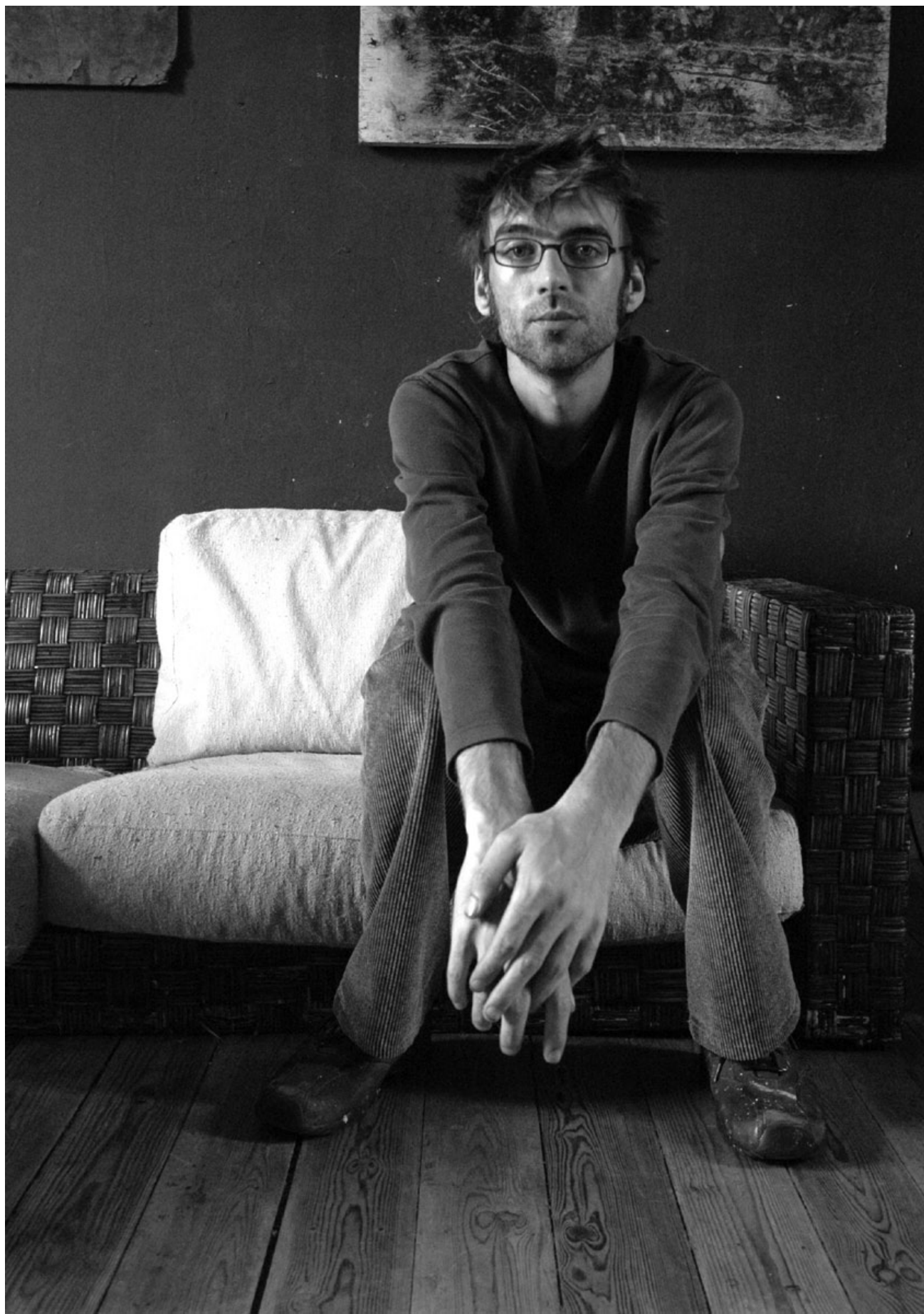
door hemzelf ontwikkelde 3Kpad ∞ system werd hij de digitaalste der platinisten.

Comprovisation

Chaos. Onvoorziene omstandigheden. Nieuwe, onverwachte klanken en structuren. Daar houdt eRikm van. Hij is dan ook een fervent improvisator en heeft reeds met menige grote naam een podium gedeeld: Voice Crack, Günter Müller, Fennesz, Otomo Yoshihide, Martin Tétreault, Toshi Nakamura ... Hij is vrij radicaal in zijn opvatting over improvisatie: enkel het moment telt. Daarom is hij niet echt een voorstander van het uitbrengen van improvisatieopnames op cd. Nochtans prijkt zijn naam op talloze releases die improviserend tot stand zijn gekomen. Zelden echter zijn die opnames niet aan een nabewerking onderworpen: improvisatie als basis van compositie. Door het gebruik van de computer daarbij benaderen de manieren waarop hij zijn visuele en muzikale creaties tot stand brengt, elkaar erg sterk, wat hij altijd nagestreefd heeft. Ook in zijn installaties is het verband met zijn andere werk overduidelijk. Voor eRikm is dat niet meer dan normaal: zijn oeuvre vormt een geheel. Zo toont hij zich een geestelijke erfgenaam van Christian Marclay, maar door zijn methodes plaatst hij zich ook in de nationale muzikale traditie van de musique concrète of acousmatique. Door tegen het einde van diens leven samen te werken met Luc Ferrari, een klabak uit die traditie, maakte eRikm als het ware een cirkel rond.

Tot besluit een titel als tip: *Zygosis* is een oud plaatje intussen, maar nog steeds de beste illustratie en synthese van de uiteenlopende exploten, exploraties en methodes van Erik (tadaa! onthulling!) Mathot.

Erik M maakt deel uit van de Sound Of Music-tentoonstelling die nog tot 30 september loopt tijdens het Kortrijkse Happy New Ears festival.
www.happynewears.be

Ik sta voor een deur in Denderbelle – of all places – alwaar ik een deuntje fluit, en iemand van op de eerste verdieping fluit een deuntje terug. De deur gaat open. Zo gaat dat met aanbellen in Denderbelle. Ik open de deur van het appartement van **Bram Bosteels** en dolenthousiast ontvangt hij mij. Hij spurt naar zijn laptop en zet de speakers loeihard. Een zachte drone die constant luider wordt doet de kamer na een paar seconden al trillen. De drone evolueert in een extreem hard en onhoudbaar geluid en ontaardt uiteindelijk in een van waanzin doordrongen apotheose van psychotische klanken. Wanneer de track na een aantal minuten eindigt vraag ik hem wat dit was. “Kokend water”, antwoordt hij. Het kon even goed een mop geweest zijn, maar dat was het dus niet.

Woorden: **Davy Dedecker** | Foto: **Stefanie Hofman**

DE WERELD ALS MIJN REPETITIEKOT

Tetanus

Bram Bosteels begint zich te interesseren voor muziek wanneer hij begint te jammen met een zekere Enric Vermeir. Vermeir is de zoon van een bluesmuzikant en heeft een imposante collectie muziekinstrumenten. De twee experimenteren constant met verschillende stemmingen die ze toevallig ontdekken. Bosteels vertelt: “Natuurlijk vergaten we die vaak op te schrijven en wisten we de dag erna niet meer hoe we die dingen moesten spelen. Er werd ook niet echt veel gepraat tijdens die jamsessies. Mijn weken bestonden op dat moment uit uren doden op school om dan snel te fietsen en lange avonden te musiceren bij Enric. Af en toe gingen we dan ook eens naar één of ander schipperscafé in Temse om wat te spelen voor de lokale schippers. Het was surrealistisch maar toch leuk om te doen.” Maar zoals dat wel vaker gebeurt in het leven verwatert het contact. Bosteels kan het echter niet laten om obsessief met muziek bezig te zijn. Hij foefelt wat met een gitaar, allerhande noisemaking objects en een 4-sporerenrecorder. Enkel die laatste wordt na verloop van tijd vervangen door een laptop. “Laat ons maar zeggen dat die laptop een noodzakelijk kwaad is. Maar ondanks de vele nadelen blijft het toch wel enkele onmiskenbare voordelen hebben: in tegenstelling tot sommige muzikanten, is die laptop *anytime anywhere* de volle 100% beschikbaar voor muziekmakerij. Ten tweede blijf ik eindelijk gefascineerd door het onbeperkte klankenpalet dat op die manier beschikbaar wordt en de eindeloze combinatie-mogelijkheden”.

Bosteels staat bekend als een chaoot die graag constant met muziek bezig is. “Als ik elke dag thuis zou zitten, zou ik nog het gevoel hebben dat ik tijd tekort heb”, vertelt hij. Zijn appartement is een opslagplaats van alle mogelijke muziekinstrumenten en visueel ongein. Bezoek krijgt nillens willens een muziekinstrument in de handen geduwd en worden meegesleurd in een jam. Of er nu gespeeld wordt op het uit elkaar gehaalde “Wersi Comet” orgel, een industrieel afzuigsysteem met veren erop, of de legendarische “tetanus” (een houten blok met verroeste nagels), het maakt niet uit. Als er maar gespeeld wordt. “Niet dat ik al die instrumenten en voorwerpen fantastisch kan bespelen,” voegt Bosteels er nog aan toe, “Maar alles wat goed klinkt, klinkt goed en moet gebruikt worden.”

Kaboom Karaband!

Het livegebeuren van Kaboom Karavan bleef even uit, maar nu is Bosteels klaar om zijn project ook in levende lijve voor te stellen. Bosteels

Umor en evolutie

vertelt over zijn live-ervaringen en plannen: “Het eindeloos computergewijs combineren & puzzelen is intussen een serieuze afwijking geworden, maar na een tijdje ga je het spontane en fysieke van het muziekgebeuren wel missen. Ik heb sowieso altijd wel met mensen samengespeeld, maar dat was meestal op vrijblijvende basis en niet echt in functie van Kaboom Karavan. Het feit dat ik voor Kaboom eigenlijk alleen werk, zelf alle instrumenten inspel en zeer veel uiteenlopende klankbronnen gebruik, maken de overstap naar een liveset niet altijd evident. Of ik zou een octopus met een grote verhuiswagen moeten worden. Het leek me dus een logische stap om terug met muzikanten te gaan werken. Vandaar werk ik voorlopig in een kleine (duo)bezetting waarin elektronische klanken en fieldrecordings een duidelijke plaats krijgen, maar gecombineerd worden met akoestische instrumenten. Bedoeling is wel om op termijn te komen tot een vaste, iets meer uitgebreide bezetting en zo het elektronische gedeelte naar het achterplan te verschuiven. Alleen komt het erop aan om hier de juiste muzikanten voor te vinden. Tot nu toe is het zo gegaan dat hoe groter de bezetting was, hoe verder we afweken van de vooropgestelde sound. Op zich is dat natuurlijk niet erg, want live en studio zijn twee tegengestelde dingen en elke muzikant heeft natuurlijk zijn inbreng, maar ik wil wel een duidelijk verband tussen beiden. De zoektocht gaat dus nog even voort.

Een aantal maanden geleden werd de limited cd-r van Kaboom Karavan *A short walk with Olaf* uitgebracht op het Mexicaanse Umor Records. Umor is een online label en de voormalige cd-r valt dus nu gratis te downloaden via hun site. “Umor is een heel sympathiek label”, aldus Bosteels. Hij gaat verder: “Er staan een pak interessante projecten op die site en ook heel de filosofie die ze hanteren is volledig mijn ding. Het leuke is ook dat de muzikanten op het label enorm veel interesse hebben in elkaars werk.” Wat de toekomst gaat brengen weet Bram Bosteels nog niet: “Er komen een paar samenwerkingsprojecten met onder andere Salvatore Borelli. Ik werk ook aan een pak nieuwe nummers en er wordt hard gewerkt om eindelijk live naar buiten te komen met Kaboom Karavan. De Glasvochtavond in het Aalsterse Netwerk zal onze vuurdoop zijn. Ik zoek momenteel ook een label om iets meer tastbaars uit te brengen.”

Over evolutie wil hij het al helemaal niet hebben. “Uiteindelijk is evolutie iets dat gebeurt en je hoeft dat dus niet na te streven. Geluiden zijn geluiden, zo simpel is het. Toen Bart Maris van Flat Earth Society in Nijdrop een lach uit het publiek hoorde, bootste hij die lach perfect na. Zelfs toen iemand een soort extreme klankpoëzie begon te berde te brengen maakte hij volledig hetzelfde geluid met zijn trompet. Meer dan het combineren en imiteren van geluiden is het allemaal niet. Of het nu gaat om die Bart Marisvirtuositeit, een tafelpoot met een ballon errond, de grote metalen poort van het station van Dendermonde ... Het zijn trillingen, het zijn geluiden. En de bedoeling is die dingen te laten flowen. Mijn grote plan is om te gaan rondreizen. Gewoon een hele resem landen bezoeken, er fieldrecordings maken, snaarinstrumenten ontdekken en op die manier een nieuwe plaat maken. De wereld als mijn repetitiekot, dat zou wat zijn.”

De wereldreis van Bram Bosteels begint op 28 september 2007 in Kunstencentrum Netwerk op de Glasvocht labelnight. Andere projecten die er spelen zijn: Mauro Antonio Pawlowski, Höör en Jessica Bailiff. Gewoon even fluiten en u wordt onthaald!

Intussen kun je “A short walk with Olaf” integraal en volledig gratis downloaden via www.umor-rex.com

ANTIDIEFSTALSYSTEMEN

Naar jaarlijkse gewoonte vindt in Kortrijk vanaf 14 september het festival Happy New Ears plaats. Een vast onderdeel van het programma is het luik *Klinkende Stad*, dat zich concentreert op intermediaire en *sound art*-installaties. Bovenaan de lijst van deelnemende kunstenaars prijkt dit jaar **Christina Kubisch**.

Woorden: **Han Van den Hoof**

Kubisch (*1948, Bremen) behoort naar eigen zeggen tot de eerste generatie van geluidskunstenaars en werkt sinds de jaren zeventig in het grensgebied tussen beeldende kunst en muziek. Ze behaalde diploma's aan de academie voor beeldende kunsten in Stuttgart en de muziekhogescholen van Graz en Zürich. Na een korte carrière als fluitiste stort Kubisch zich volledig op compositie en betreft al snel verschillende media en ongewone presentatievormen in haar werk.

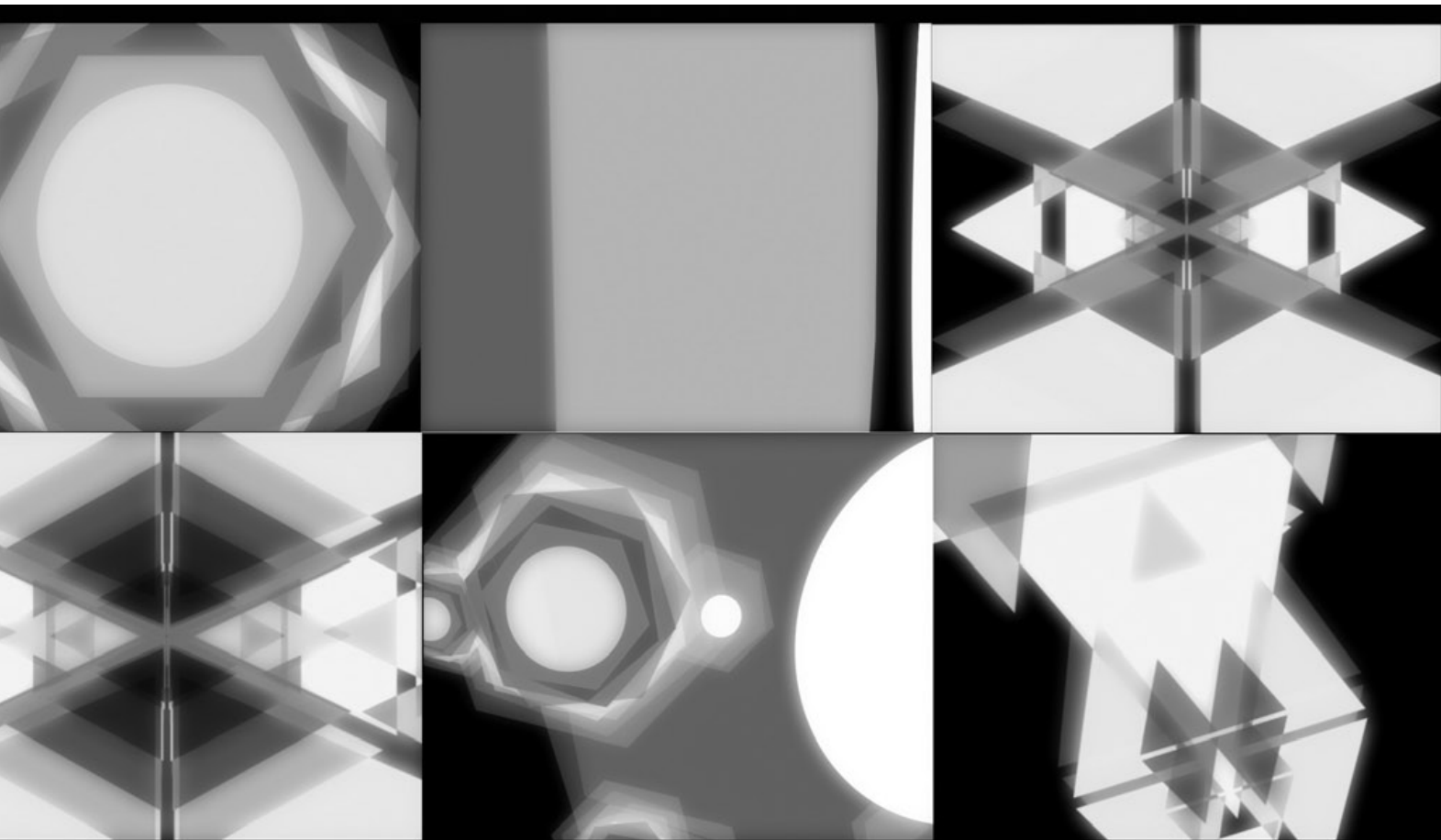
Het werk *Two and Two*, dat Kubisch in '76 schreef, is een goed voorbeeld van haar vroege crossmediale benadering. Het stuk maakte gebruik van twee uitvoerders, twee videocamera's, een muur van tv-schermen en instrumenten. Het publiek werd aangemoedigd om rond te lopen gedurende de uitvoering om de bezigheden van dichtbij gade te slaan. Close-ups van de uitvoering werden op de videowall getoond en allerlei ongewone geluidsbronnen – zoals water, steel drums, een metronoom, een vibrator, contactmicrofoons en dies meer – werden op hun beurt "uitvergroot" via versterkingssystemen. Deze audiovisuele performances en happenings evolueerden geleidelijk naar autonome installaties en *environments* waar de rol van de uitvoerders steeds kleiner wordt. De rol van de toeschouwer wordt echter belangrijker, die raakt steeds meer betrokken als actieve deelnemer – en uiteindelijk ook uitvoerder – van het werk.

Aan het einde van de jaren zeventig begint Kubisch te experimenteren met elektromagnetische velden. Door elektromagnetisme uit de omgeving te laten interageren met aangepaste hoofdtelefoons kan de luisteraar zelf een compositie laten ontstaan, bepaald

door diens beweging en parcours. De luisteraar fungeert in deze installaties als een soort mengpaneel, en kiest zelf de timbres, structuur en duur van de compositie. Kubisch: "Het klankenpalet, het timbre en volume van de elektromagnetische velden variëren van plaats tot plaats en van land tot land, maar ze hebben een ding gemeen: ze zijn alomtegenwoordig, zelfs waar men ze niet zou verwachten. De spanningsvelden veroorzaakt door straatverlichting, stroomtransformatoren, antidiefstalsystemen, bewakingscamera's, gsm's, computers, liften, tramkabels, antennes etc. blijven doorgaans verborgen door hun onzichtbaarheid, maar hun aanwezigheid is ontstellend."

In Kortrijk presenteert Cristina Kubisch een van haar *Electrical Walks*. De kunstenaar stelt een plattegrond op van de omgeving, die het publiek – gewapend met een van haar aangepaste headsets – als leiddraad kan gebruiken voor een wandeling door de stad. Bepaalde elektromagnetisch interessante locaties zijn aangegeven op deze kaart, en de wandelaar kan op deze manier zelf het verloop van haar compositie bepalen. Locaties en oriëntatiepunten die doorgaans weinig bezienswaardig – zoals elektriciteitscabines, gsm-masten, seinhuisjes of taxihaltjes – geven hun geheimen prijs en vormen samen een nieuwe, auditieve topografie van de stad.

Happy New Ears loopt in Kortrijk van 14 tot 30 september. Er vinden concerten plaats en er worden installaties getoond van Larsen, Jóhann Jóhannson, Aernoudt Jacobs, Francisco Lopez, Rechenzentrum, Ryoji Ikeda, Maria Blondeel, Artificiel, Edwin van der Heide... Het Klinkende Stadparcours is gratis te bezichtigen en te beluisteren. Meer informatie vind je op www.happynewears.be

Dntel op tour

Illustratie : **No Domain**

“All the melodies were stolen from songs by someone else” zingt Jimmy Tamborello in de titeltrack van zijn nieuwe plaat *Dumb Luck*. Tamborello en Ben Gibbard (Death Cab For Cutie) besloten een zestal jaar geleden voor de grap een plaat te maken over de post. Het resultaat, *Give Up* van The Postal Service, scheerde hoge toppen en werd de tweede bestverkochte plaat op SubPop na *Nevermind* van Nirvana. Tamborello leeft nu in een riante villa in L.A. en hoeft zich nergens nog zorgen over te maken. Zes jaar na *Life is full of possibilities* (Plug Research) komt hij op de proppen met een nieuw soloalbum onder zijn pseudoniem Dntel, volledig gedetermineerd door onverwachts succes en rijkdom. Gelukkiger is hij er niet van geworden. “Misfortune is waiting for the best time to appear/to make it clear that all the courage and the talent that you have/ was just in dreams and

when you wake up/ you will beg to get it back”, de slotwoorden van *Dumb Luck*. Liever rijk en ongelukkig dan arm en ongelukkig zegt men wel eens. Moderne droefgeestigheid troef op deze plaat. Maar met een blijvende sterstatus, een contract bij SubPop en vocale bijdragen van onder andere Edward Droste (Grizzly Bear), Mia Doi Todd, Conor Oberst (Bright Eyes), Valerie Trebeljahr en Markus Acher (Lali Puna) kan het natuurlijk enkel bergop gaan met je muzikale carrière. Meer nog, de man toert deze maand met een hele karavaan doorheen Europa. Dimlite, Andrew Pekler, Nobody presents Blank Blue, Carlos Nino & Miguel Atwood-Ferguson en het Dublab Soundsystem zijn allen present voor een avond vol vertier. Het goedje wordt ook nog eens visueel ondersteund door het Spaanse No Domaincollectief dat met hun grafische kunsten ook al concerten van onder andere Prefuse73, Dave Clarke, Buck65 en Four Tet opleukten. (SM)

Dntel/Dublab circus: 7/09, Paradiso, Amsterdam en 12/09, Les Halles, Schaarbeek

Veldopnames en meer

Een van de interessantste labels van het moment is 23Five dat wordt gerund door de u misschien bekende Randy H.Y. Yau, Loren Chasse en Jim Haynes uit San Francisco. De laatste maanden kwamen drie nieuwe releases op ons af. **JEAN-FRANÇOIS LAPORTE** is een vrij onbekende Fransman die op *Soundmatters* oudere veldopnames en nieuw werk met eigengemaakte instrumenten heeft verzameld. De stukken variëren van een windstorm die door Montreal raast tot vervormde en gefilterde machineopnames en harmonische drones vol boventonen, gemaakt met een saxofoon of aluminium buizen. Laporte doet het op een inspiratieve manier en zal fans van John Duncan en Phill Niblock erg blij maken. De prijs voor de mooiste hoes in de reeks gaat naar **TIM CATLIN** *Radio Ghosts*. Wat enkele simpele en arty foto's toch niet kunnen teweegbrengen bij ons. Catlin woont in Melbourne en neemt zijn gitaarspel op zonder de gitaar aan te raken. Nu en dan tokkelt hij wel eens op een snaar, maar bij Catlin draait alles rond de *mechanically prepared guitar*: hij neemt de triviale details op van een gitaar in beweging. Catlin verbaast ons met zijn rijke drones, simpelweg ontstaan door zorgvuldig en weloverwogen minimale gitaarmodulaties. Ook **TARAB**, de artiestennaam van Eamon Sprod, woont in Melbourne. Op de cd *Wind Even Keeps Dust Away* presenteert Sprod een reeks compacte veldopnames van verlaten en godvergeten plekken in het dorre Australische landschap. Hij slaagt erin om landschappen op zo'n manier op te nemen en te editen, dat het een erg pakkend, mystiek en muzikaal album werd. Ook veldopnames, maar dan uit China en zeer zwaar geprocesseerd, zijn van de hand van **WANG CHANGCUN**. Deze jongeman uit Shanghai is met *Parallel Universe* aan zijn tweede album toe. Changcun werd opgepikt door Sub Rosa na zijn Europees debuut op het 1000 Revolutions a Second project, een project van (K-RAA-K)³ rond Chinese elektronica. Parallel Universe is evenwel uitgebracht op Post Concrete en bevat twee liveopnames vol max/msp knoppendraaijerij. Een helder elektroakoestisch werk, met een wervelende textuur, veel open ruimte en afwisseling. Het Franse elektronicalabel Bib-Hop heeft ons de laatste jaren maar matig kunnen boeien. Een recent door hen uitgebrachte cd van het Britse duo **SPACEHEADS**, een drummer en een trompetist-met-effecten, samen met de gerespecteerde instrumentenbouwer en muzikant **MAX EASTLEY** verandert daar weinig aan. A *very long way from anywhere else* is een erg wisselvallige cd geworden. Soms wordt een boeiend improgefreak ten gehore gebracht, maar te vaak slaat de slinger

richting brave triphopachtige jams uit. Een beetje in dezelfde lijn ligt **ORIGAMI-MIBIRO'S** *Cracked Mirrors And Stopped Clocks*: goed gedaan, maar niet spannend genoeg voor onze hongerige oren. Origami-biro, ofwel Tom Hill uit Nottingham, combineert klassieke gitaar en organische soundscapes.

Het Zweedse Häpna-label laat de plastieken hoesjes voor bekeken en kiest nu voor een digipack. **HANS APPELQVIST** brengt met *Sifantin Och Mörkret* de enige echte zomerplaat naar hier. "Welkom op Hans' kinderboerderij" kon ook een mooie titel geweest zijn voor deze gekke plaat die ons niet zelden aan het lachen bracht. Appelqvist speelt met een handvol traditionele akoestische instrumenten en zingt zelfs bij gelegenheid, maar het overheersende kenmerk bij dit album zijn de korte veldopnames van dieren en kinderen die bijna willekeurig als samples doorheen het album gebruikt worden. The Books *meets* Bassie en Adriaan. Daarbij klinkt de andere nieuwe Häpna-plaat, **MARCUS SCHMICKLER & HAYDEN CHISHOLM** *Amazing Daze* natuurlijk minder inspiratief. Schmickler is vooral bekend van zijn Pluramonproject en is een erg veelzijdig experimenteel en gerespecteerd muzikant. Chisholm is een saxofonist en componist uit het meer hedendaags klassieke milieu. Het eerste stuk is een lange drone opgedragen aan Phill Niblock, maar misschien hebben we toch liever de echte Phill Niblock. Het tweede en meteen ook laatste nummer is gemaakt voor Björk en is ook een lange drone maar veel lichter van aard.

Afsluiten doen we met een nieuwe release van het label-der-labels in de elektronicawereld, Touch. De Noren **LASSE MARHAUG** en **NILS HENRIK ASHEIM** produceerden met *Grand Mutation* een betoverend plaatje. Het album is de nachtelijke confrontatie van Marhaugs *sine waves* met Asheims orgel, opgenomen in een vervallen kathedraal in Oslo net voor de sloophamer eraan kwam. Het is improvisatie die niet evident lijkt maar wonderwel werkt, beide heren beheersen hun instrumenten perfect en waarderen elkaar zonder twijfel. Een complex en krachtig album dat groeit bij elke luisterbeurt. -Dave Driesmans

JEAN-FRANÇOIS LAPORTE: *Soundmatters* (23five) ★★★
TIM CATLIN: *Radio Ghosts* (23five) cd ★★★★★
TARAB: *Wind Even Keeps Dust Away* cd (23five) ★★★★★
WANG CHANGCUN: *Parallel Universe* (Post Concrete) ★★★
SPACEHEADS & MAX EASTLEY: *Cracked Mirrors And Stopped Clocks* cd (Bib-Hop) ★★
ORIGAMI-MIBIRO: *Cracked Mirrors And Stopped Clock* (Expanding Cinema) ★★
HANS APPELQVIST: *Sifantin Och Mörkret* (Häpna) ★★★★★
MARCUS SCHMICKLER & HAYDEN CHISHOLM: *Amazing Daze* (Häpna) ★★★★★
LASSE MARHAUG w/ NILS HENRIK ASHEIM: *Grand Mutation* (Touch) ★★★★★

Holy Mountain

Holy Mountain is een label dat de laatste tijd vooral in de aandacht kwam dankzij het succes van artiesten als Om en Six Organs of Admittance. Maar nu de carrière van het vernoemde gelanceerd is, bewijst het label nog steeds over een reukorgaan te beschikken voor nieuw of gevestigd talent. Als je de discografie afloopt, lijkt Holy Mountain zich daarnaast stilaan ook dieper en breder in het muzikale veld te gaan begeven. Getuige daarvan zijn de drie laatste releases die wij toegestuurd kregen. **BLUES CONTROL** is de nieuwste grote naam in New Yorkse noisekringen. De tweede full length van dit duo komt met horten en stoten op gang, maar de gitaar/tapes- en harmonica/piano-jams van Lea Cho en Russ Waterhouse lijken pas na een paar luisterbeurten hun grootste geheimen prijs te geven. Met de nodige aandacht kan je hier en daar zelfs nog een verwrongen melodie ontdekken in dit zompig en stinkend bluesmoeras waarin je je voor de rest gelukkig in kan laten wegzakken tot wanneer de modder in je neus zit.

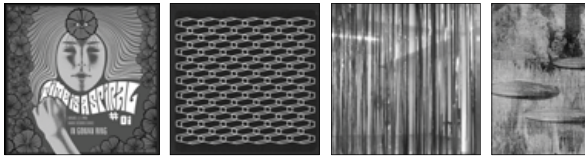
Ilya Monosov en Preston Swirnof brachten eerder al minimalistische improvplaten uit op Eclipse, maar doen op Holy Mountain precies het tegenovergestelde. **THE SHINING PATH** is expansief uitdeinende gitaarpsychedelica waarin al na enkele ogenblikken een kat haar jongen niet meer terug vindt. Het geluid van The Shining Path is daarbij zodanig breed dat er ook raakvlakken zijn met zowel punk, kraut als no wave. **WHITE/LICHENS** pakt het serene aan, maar daarom niet minder luid. Deze samenwerking tussen producers en leden van bekende Amerikaanse post-rockbands houdt qua sound ergens het midden tussen Brian Eno en Earth, mystieke sfeer en beeldspraak inclusief. Zorgvuldig opgebouwde kosmische en soms dreigende drones die een hapklare brok zouden kunnen zijn voor een betrekkelijk breed publiek. - Bert D'Hondt

BLUES CONTROL: *Blues Control* cd (Holy Mountain) ★★★
THE SHINING PATH: *The Shining Path* lp (Holy Mountain) ★★★★★
WHITE/LICHENS: *White Lichens* cd (Holy Mountain) ★★★

Eigen kweek

In het nieuwe muzikale seizoen zou het de beurt moeten zijn aan de door Gabriel Séverin opgerichte band die zichzelf **BABILS** noemt. Op het Still-label van Jérôme Deuson (aMute) releas- te dit Brusselse vijftal onlangs hun debuut *The Joint Between*. Daarop horen

we een heel divers, maar nauw aansluitend klankkunstwerk met een geluid dat geworteld is in jaren tachtig en negentig psychedelica, maar soms ook aan de Rock In Oppositionbeweging doet denken. Denk: groovy riffs en drumfills, een trompetje, percussie en een speciale rol voor spacegitaren. De volledige 68 minuten voert de groep een gevecht met chaos, die nu eens gecontroleerd "vrij" wordt gelaten en dan weer onderdrukt. "We promote, defend, fight and live for and because of music" lezen we op www.stilll.org. Met Babils hebben ze in ieder geval een band gevonden om dit statement kracht bij te zetten.

Nog uit Brussel en goed op weg om ooit de cultstatus te verwerven: **IGNATZ**. Na "II" op (K-RAA-K)³ heeft de alien blues preacher zich weer even op de cassettewereld gestort. Dat resulteerde de laatste maand in zowel een cassette-singel ter ere van zijn pasgeboren baby, alsook in *Atlantic Woman* op het New Age Cassettelabel van The Skaters. De A-kant van het geboortegeschenk, *Hello there little Ghost*, is zeker geen voor-spelbaar wiegeliedje. We horen eerder een nummer dat in de jaren twintig op de katoenvelden zou kunnen gemaakt zijn, of misschien eerder een oud katholiek koorlied met een meerstemmige samenzang na elke vers. Devens gebruikt dit echter in zijn eigen context, dus met de nodige excentrieke reverb- en distortionseffecten. *Slumber with great peace* is dan weer wel puur sentiment. Een duidelijk ontroerde Ignatz hier. Lieflijk en zacht en met prachtige taperuis. Misschien wel een van zijn puurste nummers tot nu toe! Voor New Age veranderde Ignatz even in **MILES DEVENS**. Niet dat je hier iets hoort dat wezenlijk verschilt van Ignatz, maar toch is dit een heel opmerkelijk stuk in zijn discografie. Zorgvuldig gecompileerd en ge-edit door Spencer Clarke, hangt er over *Atlantic Woman* een toepasselijke, haast kosmische mist. Toch horen we doorheen de tape verschillende kanten van Devens; zachte ingetogen instrumenten, vuile distorted spacefolk, piepende lofiblues en zelfs excentrieke esoterische nummers. Als insert krijg je er een psychedelisch Nederlandstalig gedicht van Clarke bij. Onze kop eraf als dat geen collectors item wordt.

Het Mechelse **I LOVE SARAH** bracht onlangs hun debuut 10" uit. Hoeveel kunnen er dat nog zeggen dezer dagen? Eerst en vooral is de cover een staaltje vakmanschap van Dennis Tyfus. Het

goedje is verder opgenomen en gemixt door Pascal Deweze én geperst op roze vinyl. Daar zit alvast minimaal één goeie reden tussen om het ding in huis te halen. Over de muziek zullen we maar eerlijk zijn: die is best te pruimen. Er zijn er die de band absoluut niet lollij vinden. Daar is wat van te zeggen, maar de twee heren brengen hier wel netjes in elkaar geknutselde fusionpopmuziek die soms in slechts enkele seconden van math rock in casioprogram kan veranderen. Geüpgrade jeugdhuismuziek. Best te pruimen.

Beter 10" nieuws kwam er uit Nederland, namelijk van Clearspot die onder de noemer "Time is a Spiral" een reeks beginnen met opmerkelijke opnames van het VPRO radioprogramma *Dwars*. Nummer één is **IN GOWAN RING** geworden. Over de twee kanten verzamelden ze zes pastorale folknummers zoals we ze van B'eirth gewoon zijn. De man bracht onlangs ook de retrospectieve dubbel-cd *Exists and Entrances* uit met daarop veertig nummers die nooit eerder officieel uitgegeven waren. Moeilijker om te overtuigen dan zes nummers op vinyl, vooral omdat hij zich waagt aan covers van o.a. Nick Drake, Fred Neil, Vashti Bunyan en de Legendary Pink Dots. Maar toch een verzameling met hier en daar opmerkelijke brouwsels en een absoluut hebbeding voor de fans.

De debuut-lp van de zomer is voor de rekening van het uit Leiden afkomstige **THE JULIE MITTENS**. Wie de vorige releases al hoorde, of het trio al live aan het werk heeft gezien, weet dat The Mittens staan voor furieuze psychedelische freerock. *April/June* zijn opnames afkomstig van twee verschillende sessies. Geen titels, geen blabla, gewoon vier lappen muziek zonder begin of einde. Bij momenten relatief rustig qua sfeer in vergelijking met hun vorige releases, maar zeker even fantastisch. Vaak gaat de sfeer een beetje richting de vrijere momenten van de hedendaagse Japanse psychscene. De jongens zijn nu bezig aan nieuwe dingen voor het populaire Holy Mountainlabel. *April/June* schept alvast grote verwachtingen voor de opvolger.

Al langer op de markt maar tot nu toe nog steeds onbesproken gebleven is de negende release op het Antwerpse Bateau Lavoirlabel. Onterecht, want deze cd-r van het duo **CHRISTOPHE ALBERTIEN** (gitaar) - **THOMAS CAMPAERT** (drums) is heel goed. Zes freerock/free-improvnummers in een half uur. Heel

Tom Lax

Oprichter van het invloedrijke Siltbreeze Records uit Philadelphia dat al platen aan de wereld schonk van o.a. The Dead C, Strapping Fieldhands, Alastair Galbraith, Harry Pussy, Charalambides, Times New Viking ...

Toen ik gevraagd werd om een top 5 te maken, dacht ik eerst om de meest invloedrijke platen voor mezelf en/of mijn label op te sommen. Na enkele minuten realiseerde ik me echter dat ik een leven had en dat zo'n lijst onmogelijk zou zijn. Bovendien, als je op zoek bent naar obscure muziek, surf gewoon naar Mutant Sounds en make your day. Nu goed, hier is een lijstje van vijf releases uit 2007 waarvan ik onder de indruk ben.

Blues Control - Puff Ip (Woodstist)

De verpersoonlijking van de imaginaire ontmoeting tussen German Oak en Kluster

Los Llamarada - The Exploding Now Ip (S-S)

Paraquats revenge. Wat je krijgt als je Throbbing Gristle en The Germs met elkaar vermengd.

Graham Lambkin - Salmon Run cd (Kye)

Als je denkt dat hij nog steeds The Shadow Ring is, denk dan nog eens na.

V/A Cassettencombinat - West Berlin 1980-81 3xlp (Vinyl On Demand)

Drie fantastische verzamel-lp's van een intense en opwindende tapescene waarvan de meesten onder ons niet eens wisten dat hij ooit bestaan heeft.

Mattress - Have You Heard/Mirror 7" (Malt Duck)

Dit is wat er zou gebeuren als Alan Vega Quintron opeet.

mooi opgenomen. Heel subtiel. Geen moment vervelend. Geen moment teveel. Er bestaan bands die hetzelfde veel slechter doen en veel bekender zijn. Het leven is niet eerlijk.

Als de woorden "Arnhem" en "muziek" in een zin opduiken, gaat het dezer dagen meestal over dronepoët Rutger Zuydervelt a.k.a. Machinefabriek. We kregen hier op de Ruisredactie onlangs echter twee cd'tjes toegestuurd van **SIMON VINKENOOG**. Blijkbaar houden ze daar in Arnhem van experimenten met drones en gitaren, want ook hij is druk in de weer met Ebows, loopstations en ander ongein waar langgerekte tonen mee geproduceerd worden. Meer dan Zuydervelt is Vinkenoog een echte geluidskunstenaar. Dat bewijst hij met een ongetitelde cd waarop opnames te horen zijn van zes verschillende geluidsinstallaties. Het album is opgenomen toen hij als "artist in residence" in Zuid-Korea verbleef. Het resultaat is een uiterst prettig cd'tje, met duidelijke foto's en een beschrijving van elke installatie. Dat zorgt ervoor dat de luisterervaring minder abstract wordt.

Om u te doen watertanden: het gaat onder andere om pingpongballetjes die pianocomposities maken, racebaan-autootjes en platendraaiers die gitaar spelen en ventilators die magnetische tape tegen opgehangen gitaren blazen. Wonder boven wonder leveren die piekfijn uitgedokterde installaties ook nog eens genietbare muziek op die gerust op zichzelf kan staan. Op de cd *Plain/Sation #1* staat een lang stuk voor Ebows, gitaar en drie loopstations. Dit vergt iets meer concentratie en/of is iets saaiere luisterkost, wat vooral te wijten is aan de lengte van het stuk. Een grote brok drone. Maar Vinkenoog verzekerde ons dat je tijdens het luisteren gerust de afwas mag doen. -Steve Marreyt

BABILS: The Joint Between (Still) cd ★★★
IGNATZ: Hello Little Ghost/Slumber With Great Peace c-15 (Dreamtime Taped Sounds) ★★★
MILES DEVENS: Atlantic Woman cs (New Age) ★★★★★
I LOVE SARAH: Hoekzetel Bruno 10" (Animal Lovers Only) ★★
IN GOWAN RING: Time is a Spiral #1 10" (Clearspot) ★★★★★
IN GOWAN RING: Exists and Entrances 2cd (Ahnstern) ★★★★★
CHRISTOPHE ALBERTIEN - THOMAS CAMPAERT: Duo cdr (Bateau Lavoir) ★★
SIMON VINKENOOG: zonder titel cd (eigen beheer) ★★
SIMON VINKENOOG: Plain/Station #1 cd (eigen beheer) ★★
THE JULIE MITTENS: April/June lp (roccoco) ★★★

Agenda

JOHN WIESE (Foto : Lad Halsey)

01/05 Worm, Rotterdam

Big City Orchestrae (us), Toshimaru Nakamura (jp)

11/09 Logos, Gent

Activity Center (d)

12/09 Hallen van Schaarbeek, Brussel

Le Bonheur benefiet: Jos Steen (b), Babils (b), Silvester Anfang (b)

12/09 Helbaard, Den Haag

John Wiese (us), Bill Nace (us), Pod Blotz (us), Grey Daturas (aus)

13/09 Cinema Nova, Brussel

Old Joy (Kelly Reichardt, 2006)

14/09 – 30/09 Happy New Ears, Kortrijk

met o.a.: Larsen (it), Francisco Lopez (es), Johann Johannsson (ice), Rechenzentrum (d), Christina Kubisch (d), Ryoji Ikeda (jp)....

14/09 Petrol, Antwerpen

100% Dynamite Soul Jazz Soundsystem (uk)

15/09 Cirque Constance, Kaprijke

Silvester Anfang (b), Penguins know Why (b)

15/09 Scheld'apen, Antwerpen

Ultra Eczema fest: Sudden Infant (d), Dead Machines (us), Frieder Butzmann (d), Diskoster (b)

20/09 Worm, Rotterdam

Peter Stampfel (Holy Modal Rounders), screening "Bound to Lose"

21-23/09 deSingel, Antwerpen

Free Music XXXIV met o.a. Fred van Hove (b), Misha Mengelberg (nl), Alexander Von Schlippenbach (d), Han Bennink (nl), Peter Evans (us)

22/09 KC Belgie, Hasselt

Monde Exterieur ism (K-RAA-K)3: Psychic TV (uk/us), Psychic Ills (us), Yoke & Yohs (dk), MoHa! (no), babils (b), Chris Forsyth (us), Träd Gräs Och Stenar (se)

22/09 Vooruit, Gent

Fukkeduk (b), Baba Zula ft. Fred Frith (tur/uk), The Ex feat. Getatchew Mekuria & friends

22/09 013, Tilburg

ZXZW met o.a. Sutcliffe Jugend (uk), The Jim Morrisons (nl), Blutch (b), Blue Sabbath, Black Fiji (fr),...

23/09 013, Tilburg

ZXZW met o.a. Kiss The Anus of A Black Cat (b), Ignatz (b), Jozef Van Wissem (nl), Träd Gäd Gräs Och Stenar (se), Shit&Shine (uk), Jacob Kirkegaard (dk),...

26/09 Worm, Rotterdam

Moha! (nor), Yoke & Yohs (dk)

26/09 Logos, Gent

Odd Appetite (us)

27/09 Worm, Rotterdam

Träd Gräs Och Stenar (se), Chris Forsyth (us)

28/09 Network, Aalst

Glasvocht event: Höör (b), Mauro Antonio Pawlowski (b), Jessica Bailiff (us), Fieldings (b), Kaboom Karavan (b)

28-29/09 Cinema Nova, Brussel

Other Cinema met gast Noel Lawrence (us): Experiments in Terror - part II (vrijdag, 20:00), Underworld Cinema: The Life and Work of J.X. Williams (zaterdag, 20:00), Xperimental Eros (zaterdag, 22:00, gratis!)

28/09 Magasin 4, Brussel

Sikhara (us/fr), Temple Of Bon Matin (us), Koonda Holaa and the Beechees (us), Lisou Prout (fr), Solar Skeletons, Thar Mapsal Program feat. Tzii (fr/b)

29/09 Helbaard, Den Haag

Temple of Bon Matin (us)

29/09 Theater Kikker, Utrecht

InterZone festival: Klimek (d), Jessica Bailiff (us), Murcof (mex), Shuttle358 (us)

30/09 Theater Kikker, Utrecht

InterZone festival: Ahornfelder showcase: Sinebag (d), Semuin (d), F.S. Blumm (d), Marcel Turkowsky (d)

06/10 KC Belgie, Hasselt

Hard Gaan Festival II

RUIS Colofon

Ruis verschijnt maandelijks, behalve in juli en augustus.

Ruis is een gratis uitgave van (K-RAA-K)³ vzw

OFFICE

(K-RAA-K)³ vzw
c/o Ruis
Heernislaan 81
9000 Gent
Belgium
T/F : +32 92199143
www.kraak.net
ruis@kraak.net

REDACTIE

HOOFDREDACTIE Steve Marreyt
EINDREDACTIE Sara Geens, Elisabeth Cornille
REDACTIE Joeri Bruyninckx, Tommy Denys, Davy Dedecker, Bert Dhondt, Dave Driesmans, Bart De Paepe, Bart Gielis, Sarah Kesenne, Hans van der Linden, Han Van den Hoof, Mik Prims
ILLUSTRATIES & FOTOGRAFIE Bram Devens, Olivier Schrauwen, Wouter Smeraldina, Sarah Yu Zeebroek, Sarah Echaut
COVER Alexander Purdy en Luke Ramsey (www.islandsfold.com)
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Dave Driesmans

ABONNEMENTEN

Een abonnement kost 10 euro in België en 16 euro in Nederland. Een steunabonnement is 25 euro. Hiermee word je ook lid van (K-RAA-K)³ en krijg je korting op door ons georganiseerde concerten. Dit kan verkregen worden door het bedrag over te schrijven op rekening nummer 737-0200369-10 met mededeling "ruis abo" samen met je adres en het gewenste startnummer.

DISTRIBUTIE

Een actuele lijst van distributiepunten is te vinden op www.kraak.net

DRUK

Ruis wordt gedrukt op gerecycleerd papier en met milieuvriendelijke inkt.

STEUN

Met steun van de talloze vrijwilligers, adverteerders en de Vlaamse Gemeenschap

Vlaamse
regering

HAPPY NEW EARS

FESTIVAL VOOR NIEUWE MUZIEK

KORTRIJK-LILLE ▶ 14|09|07 ▶ 30|09|07

CONCERTEN:

AERNOUDT JACOBS & FRANCISCO LOPEZ, ARTIFICIEL,
AUDIOSTORE & EAVESDROPPER, AMBITRONIX & NICOLAS BECKER,
BLIND CAVE SALAMANDER, ICTUS ENSEMBLE, JÓHANN JÓHANNSSON,
KURT HENTSCHLÄGER, LARSEN "ABECEDA" (FEAT. LARSEN,
DAVID TIBET, JÓHANN JÓHANNSSON, JULIA KENT, BABY DEE),
ROYJI IKEDA & SONOKIDS

INSTALLATIES:

MARIA BLONDEEL, CHRISTINA KUBISCH, FRANCISCO LOPEZ
& AERNOUDT JACOBS, ROMAN KIRSCHNER, EDWIN VAN
DER HEIDE, JEROEN UYTENDAELE, BART VANDEVIJVERE
& LAURENT RIGAUT, FRANÇOIS MARTIG, JOANNA DUDLEY,
ARNO FABRE, LAURA MAES, KOEN MOERMAN

INFO: (32) 056 / 22.10.01 – INFO@HAPPYNEWWEARS.BE
WWW.HAPPYNEWWEARS.BE

Met de steun van de Europese Gemeenschap (Interreg III), de Vlaamse Overheid, de Provincie West-Vlaanderen en de Stad Kortrijk.
Met medewerking van BUDA Kunstencentrum, Bazar, Amplus (www.amplus.be) en Klara.

29.09.07 - 10.11.07

OPEN ARCHIVE #1

VIDEO VORTEX: RESPONSES TO YOUTUBE

FRI 05.10.07 11:00 CONFERENCE WITH TOMAS RAWLINGS & ANA KRONSCHNABL, LEV MANOVICH,
SIMON RUSCHMEYER, PETER WESTENBERG, JOHAN GRIMONPREZ, NORA BARRY, KEITH SANBORN

MEDIA, MEMORY AND THE ARCHIVE

SA 06.10.07 11:00 CONFERENCE WITH RICHARD RINEHART, WOLFGANG ERNST, OLIVER GRAU, STEVE
DIETZ, JOSEPHINE BOSMA, CHARLIE GERE, JEAN-FRANÇOIS BLANCHETTE

CINEMA IN TRANSIT

WEEKLY LECTURES ON FRIDAY WITH PHILIPPE-ALAIN MICHAUD, MARK NASH,
LAURA MULVEY, PETER WEIBEL, JEAN-CHRISTOPHE ROYUUX

WAYS OF HEARING

THU 04.10.07 20:30 CONCERT CHARLES CURTIS PLAYS ELIANE RADIGUE / LUCIO CAPECE + MIKA VAINIO
WE 17.10.07 20:30 LECTURE DAVID TOOP: WAYS OF HEARING, RESISTING THE VISUAL
THU 18.10.07 20:30 CONCERT ASMUS TIETCHENS + THOMAS KÖNER / JOHN DUNCAN / CM VON HAUSSWOLFF
THU 25.10.07 20:30 CONCERT TETUZI AKIYAMA + JOZEF VAN WISSEM / MATTIN + JUNKO + MICHEL HENRITZI

INDETERMINATE CINEMA

TONY CONRAD

SA 13.10.07 20:30 PERFORMANCE TEN YEARS ALIVE ON THE INFINITE PLAIN (VENUE: BOZAR)
SU 14.10.07 18:00 LECTURE / PERFORMANCE

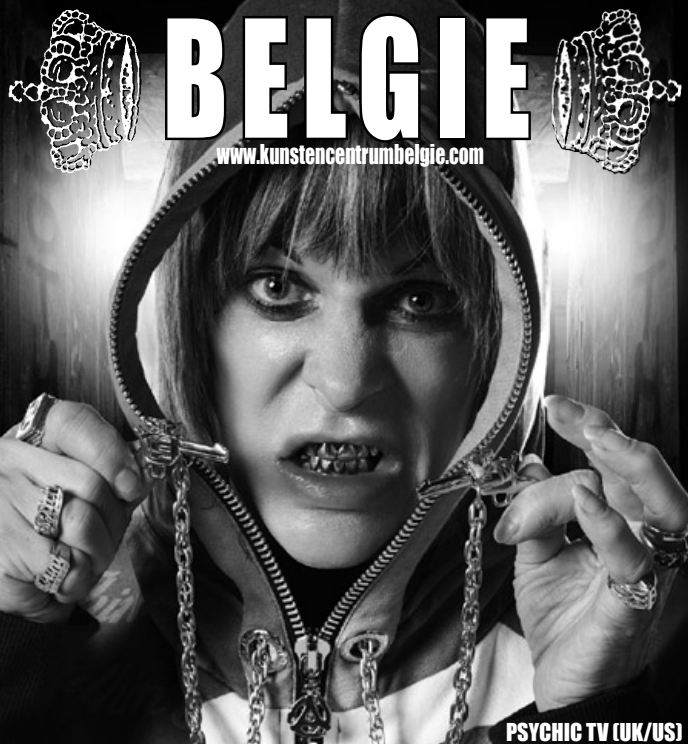
KEN JACOBS

SA 20.10.07 14:00 SCREENING STAR SPANGLED TO DEATH
SU 21.10.07 20:30 NERVOUS MAGIC LANTERN - PERFORMANCE WITH SOUND BY AKI ONDA (VENUE: BOZAR)

ARGOS CENTRE FOR ART AND MEDIA
WERFSTRAAT 13 RUE DU CHANTIER, B-1000 BRUSSELS, BELGIUM
TEL +32 2 229 0003 FAX +32 2 223 7331 INFO@ARGOSARTS.ORG

FULL PROGRAM ON WWW.ARGOSARTS.ORG

PHOTO: TONY CONRAD

PSYCHIC TV (UK/US)

★ c o n c e r t

22/9 **PSYCHIC TV** (UK/US) - PSYCHIC ILLS (US) - YOKE &
YONS (DK) - CHRIS FORSYTH (US) BABILS (B) - MOHA! (NOR)
TRÄD GRÄS OCH STENAR (SWE) i.s.m. (K-RAA-K)

6/10 **HARD GAAN II** i.s.m. AUDIOBOT & ULTRA ECZEMA

19/10 **BOREDOMS** (JP) - MICHAEL GIRA (US)

20/10 **BY ANY MEANS: RASHIED ALI - CHARLES
GAYLE - WILLIAM PARKER** (US)

2&3/11 **OPEN CIRCUIT > LATEX PARKING** hosted by Jelle Crama & Lieven Martens

9/12 **múm** (ISL) > exclusief
new cd out 24/9/07: 'Go Go Smear The Poison Ivy' (Pias) !

★ f i l m

21/9 **A GUIDE TO RECOGNIZING YOUR SAINTS / Dito Montiel** (US)

29/9 **GRINDHOUSE: DEATH PROOF/ Tarantino** (US)
+ STUNT ROCK / Brian Trenchard-Smith (US)
hosted by EL GUAPO STUNTEAM's Captain Catastrophy!

★ p o d i u m

1/9 **JULES DEELDER (NL) & FRITZ VAN DEN HEUVEL (B)**

14-15/9 **INTERN / Ontroerend Goed > première!**

25-26-26/9 **TIJL VAN LIMBURG / De Queeste**

★ e x p o

8/9-29/9 **FRED BERVOETS / Hommage expo i.s.m. Arte Ventuno
& Voorstelling documentaire 'FRED IN ZIJN EEUWIGE STORM' i.s.m. CAKEHOUSE**

9/9 **OPEN CIRCUIT-HUIS HOSTE / OPEN MONUMENTENDAG 2007: WONEN**

BELGIE Kunstencentrum
Burg, Bollenstraat 54, 3500 Hasselt
011-22.41.61 belgie@skynet.be
www.kunstencentrumbelgie.com

